

νοχλήσεις, ἄς ὑπέστης εἰς τὴν οἰκίαν μου, ἀλλά...

— Ὅχι, ὄχι· θὰ ἦμαι πάντοτε δυστυχῆς ἐδῶ. Πρέπει νὰ μὲ ἀφήσης νὰ φύγω. Σὲ εὐχαριστῶ διὰ τὴν καλὴν σου πρόθεσιν. Ἀλλὰ θὰ χάσω τὸν νοῦν μου μὲ τοὺς σωλῆνάς σου καὶ τοὺς κώδωνάς σου, τὰ κομβία σου τὰ ὁποῖα πρέπει τις νὰ ὠθῆ, τὰς ἠλεκτρικὰς συστοιχίας σου καὶ τὰς ἠλεκτρικὰς σου στήλας καὶ ὅλας τὰς κατηραμένας ἐφευρέσεις σου. Πρὸς Θεοῦ! Ἄνοιξόν μου σὲ παρακαλῶ τὴν θύραν καὶ μὴ μὲ κάμῃς νὰ χάσω τὸν σιδηρόδρομον.

— Περιμένε τοῦλάχιστον ὀλίγον, νὰ εἶπω νὰ ζεῦξωσι. Θὰ σὲ ὀδηγήσω ὁ ἴδιος εἰς τὸν σταθμὸν.

— Ὅχι, ὄχι· ἀκόμη μίαν φορὰν σοὶ ἐπαναλαμβάνω ὅτι θέλω νὰ φύγω τῶρα εὐθύς. Χαῖρε. Αὐποῦμαι διότι σὲ ἀφίνω τόσῳ κατεσπευσμένως, ἀλλά... ἀλλά...

Ἡ θύρα ἦτο ἀνεωγμένη, καὶ ἔφευγον ἤδη δρομαίως. Αἶφνης ἐπέκρηθη ὅτι τὰ ἠλεκτρικὰ σύρματα ἔφθανον μέχρι τῆς κιγκλίδος. Ἐπέστρεψα. Ὁ Χάρρυ ἴστατο ἀκόμη εἰς τὴν θύραν καὶ μὲ παρετήρει.

— Ὑπάρχει κίνδυνος εἰς τὰς κιγκλίδας; τῷ ἔκραξα. Δὲν ὑπάρχουσιν οὔτε κομβία, οὔτε λαβαὶ ἐκ χαλκοῦ, οὔτε σύρματα οὔτε οὐδὲν τοιούτον;

— Ὅχι, ἀλλ' εἶσαι πολὺ ἰσχυρογνώμων· ἔλα, ἐπίστρεψον.

Ἐἶχον φθάσει μέχρι τῆς κιγκλίδος· ὤθησα αὐτὴν προσεκτικῶς μὲ τὸν πόδα, χωρὶς ν' ἀποκριθῶ. Ὅτε δὲ πλέον εὐρέθη ἐπὶ τῆς λεωφόρου ἀνέπνευσα ἐλευθέρως. Ἐφθασα εἰς τὸν σταθμὸν ἀρκετὰ ἐγκαίρως ὥστε ν' ἀναχωρήσω διὰ τῆς πρωϊνῆς ἀμαξοστοιχίας, ἥτις μὲ ἐπανάφερε ταχέως εἰς Λονδίον. Ἀλλὰ μόνον ἀφοῦ ἔκλεισα ὀπισθὲν μου τὴν θύραν τοῦ δωματίου μου, ἐπίστευσα ὅτι ἀληθῶς εἶχον σωθῆ.

[Illustration]

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΓΡΑΦΕΡ.

ΠΑΡΑΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

[Κατὰ τὸ Ἰταλικόν].

Τί κάμνει ἐπὶ τῆς γῆς ὁ ἄνθρωπος; Εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο ὁ Ἄγγλος ἀποκρίνεται, νυστάζει ἐξ ἀκηδίας· ὁ Γάλλος, γελᾷ· ὁ Ἰσπανός, ἀγαπᾷ· ὁ Ἰταλός, ἄδει· ὁ Γερμανός, καπνίζει· ὁ Ἕλλην ἐκδίδει ἐφημερίδα. Ἐγὼ δέ, ὅστις οὔτε Ἄγγλος εἶμαι, οὔτε Γάλλος, οὔτε Ἰσπανός, οὔτε Γερμανός, οὔτε Ἕλλην, ἀποκρίνομαι· «Ὁ ἄνθρωπος λέγει ψεύματα!» Ἴσως τὰ ψεύματά του εἶνε ἐξ ἐκείνων, ἅτινα καθιέρωσεν ἡ συνήθεια· ψεύματα τὰ ὁποῖα δὲν προσξενοῦσι μὲν κακὸν εἰς κἀνένα, δύνανται δὲ ἴσως καὶ νὰ προξενήσῃσι καλὸν εἰς τὸν λέγοντα αὐτά, ἀλλ' ὁπωσδήποτε ὁ ἄνθρωπος δὲν ἐκστομίζει τι χωρὶς νὰ τὸ ἀρτύσῃ μὲ ψεύματα. Κατασκοπεύσατε αὐτὸν ὀλίγον εἰς τὸν δημόσιον βίον του, εἰς τὰς ἀθλοπέλαγας τῶν καθημερινῶν του ἀσχολιών, προσέξατε εἰς αὐτὸν καθ' ἓν στιγμὴν συναντᾶται

μετὰ τινος ἄλλου ἀνθρώπου, τὸν ὁποῖον ἀποκαλεῖ φίλον (ψεῦμα).

— Δοῦλόσας, κύριε. Ἴδου ἡ συνήθης φράσις τοῦ χαιρετισμοῦ, ἥτις ἐντὸς τριῶν λέξεων περιέχει τοῦλάχιστον δύο ψεύματα. Ὁ χαιρετίσας δὲν εἶνε δοῦλος (πρῶτον ψεῦμα), μάλιστα δὲ δοῦλος τοῦ φίλου· διότι, πραγματικῶς, ἂν ὁ φίλος τῷ εἶπῃ πρὸς στιγμὴν, — Ἐρχεσθε ὀλίγον μαζῆ μου;... ὁ ἀπειθὴς δοῦλος θέλει ἀφηνιάσει ἀποκρινόμενος: «Μὲ συγχωρεῖτε.» Τέλος, ὁ φίλος περὶ οὗ ὁ λόγος, ἐνδέχεται νὰ ἦνε ἄνθρωπος ἐντιμότητος, ἀλλ' ὄχι καὶ κύριος (δεύτερον ψεῦμα.) Ἄς προσέξωμεν τῶρα καὶ εἰς τὴν διάλογόν των:

— Πῶς εἰσθε εἰς τὴν ὑγιάν σας;

— Ἔτσι κ' ἔτσι· ἔχω ἓνα κεφαλόπονον...

— ὦ, μὲ κακοφαινεται!... (δὲν εἶνε ἀληθεια) Καὶ ἡ κυρία σας;

— Χθὲς ἴσα ἴσα ἀπέκτησεν εὐμορφον υἱόν... (Ὁ υἱὸς εἶνε ἀσχημότητος, διότι τὰ νεογνά οὐδέποτε εἶνε εὐμορφα.)

— Ἀληθινά;... Σᾶς συγχάιρω! (καὶ δὲν τὸν μέλει τέσσαρα! Νὰ σᾶς ζήσῃ (καὶ τῷ εἶνε ὅλως ἀδιάφορον)—Καὶ τί ἄλλα;... πῶς πάν ἡ δουλειαῖς;

— Καλά, δόξα τῷ Θεῷ! (Ἡ δουλειαῖς ὑπάγουν κάλιστα.)

— Μὲ τὴν πενθεράν σας δὲ τὰ ἐδιωρθώσατε;

— Τώρα!... πρὸ μηνὸς εἴμθε μὲλι καὶ γάλα! (Ψεῦμα, διότι πρὸ μικροῦ ἔτι ὀλίγον ἔλειψε νὰ δαρθῶσι.)

— Ἐχω εὐχαρίστησιν (ψεῦμα). Προσκυνῶ. Περαιστικά. (Οὐδὲν ἀληθές, οὐδ' αὐτὴ ἡ κλίσις τῆς κεφαλῆς, οὐδ' αὐτὴ ἡ τῶν πέλων ἀφαίρεσις.)

Καὶ οἱ δύο φίλοι (ψεῦμα) ἀποχωρίζονται εὐχαριστημένοι.

Ἄν παραμανεύσωμεν τὸν ἄνθρωπον εἰς τὰς ἰδιαιτέρας ἀσχολίας του θὰ ἴδωμεν ὅτι πάντοτε ψεύδεται. Πεύματα λέγει ὁ ἰατρὸς ἀπαριθμῶν τοὺς ἀσθενεῖς του... τοὺς ἰαθέντας, ὁ δικηγόρος τὰς δίκας του... τὰς κερδηθείσας, ὁ ἐφημεριδογράφος τοὺς συνδρομητάς του... τοὺς πληρώσαντας τὴν συνδρομὴν των, ὁ ἠθοποιὸς τοὺς θριάμβους του, ὁ ἀρχιτέκτων τὰς οἰκίας ἄς ἔκτισεν, ὁ ἔμπορος τὰ ἀπειρά του κέρδη, ὁ ναύτης τὰς φοβεράς τρικυμίας, καὶ οὕτω καθεστῆς. Πεύματα εἰς τὰς ὁδοὺς, ψεύματα εἰς τὰς συναναστροφάς, ψεύματα εἰς τὰ θεάτρα, παντοῦ ψεύματα!

Ὁ ὀμνῶν ἔρωτα ψεύδεται, ἀνεπίδὸς θλιβόμενος διὰ τὴν ἀσθένειαν θεοῦ πλουσίου, ... ὑπηρέτης ἐπαγγελλόμενος πίστιν πρὸς τὸν κύριόν του, ... τραγωδιστῆς λέγων ὅτι εἶνε κρωμμένος... χρεώστης παριστῶν ὅτι θέλει νὰ ἐξοφλήσῃ τὴν ὀφειλὴν του, ... Ὅλα οὗτοι εἶνε ψεύσται... καὶ μετ' αὐτῶν τόσοι ἄλλοι, τοὺς ὁποῖους ν' ἀπαριθμήσω εἶνε ἀδύνατον.

Ἐν γένει, ἡ ἀληθὴς πηγὴ, τὸ κέρας τῆς Ἀμαλθείας τῶν ἀνθρωπίνων ψευδολογιῶν, συνίσταται εἰς τὰς προσηύσεις καὶ εἰς τὰς προσαγορεύσεις τὰς ὁποίας ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες ἀνταλλάσσουσι. Κατάλογος παγκόσμιος ψευδῶν φράσεων (μεταξὺ τῶν ὁποίων πρέπει νὰ συμπεριληφθῶσι καὶ τὰ ἀκατάπαυστα φιλήματα μεταξὺ γυναικῶν) εἶνε ὁ ἀκόλουθος: Σᾶς ἀσπάζομαι ὀλοψύχως—ταπεινότητος δούλος σας,—σᾶς προσφέρω τὰ σέβη μου—δέξασθε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς βαθυτάτης μου ὑπολήψεως,—σᾶς προσκυνῶ—τὸ σέβας μου πρὸς τὴν κυρίαν... μητέρα σας,—χαίρω ὅτι λαμβάνω τὴν τιμὴν... τῆς γνωριμίας σας,—ἔλαβον τὴν τιμὴν νὰ εἶπω, νὰ κάμω κτλ.—εἶνε δι' ἐμὲ εὐτύχημα ὅτι σᾶς εὔρον,—εὐχομαι ταχέως νὰ σᾶς ἐπανίδω—εἰς τὸ ἐπαυθεῖν κλπ. κλπ. Ψεύματα, ψεύματα, ψεύματα! Τὰ δείγματα τῶν ἐμπόρων, αἱ προκηρύξεις τῶν ἐταιριῶν, αἱ διαβεβαίωσεις τῶν συνδρομητῶν ὅτι θὰ πληρώσωσι τὴν συνδρομὴν των, τὰ προγράμματα τῶν ἐφημερίδων, τῶν βουλευτῶν καὶ ὑπουργῶν, αἱ παντὸς εἶδους δηλοποιήσεις, αἱ συγχαρητήριοι καὶ αἱ συλλυπητήριοι ἐκφράσεις (ἐν γένει), αἱ... αἱ... αἱ... ὅλα εἶνε ψεύματα. Καὶ τὸ παρὸν δὲ ἄρθρον δὲν εἶνε ψεῦμα;

* Ἄλλως, *φιλτατε* (ψεῦμα) ἀναγνώστα, σοὶ ἤρεσε τὸ ἄρθρον μου;

— *Ὁχι! (ψεῦμα).

— Διατί;

— Δὲν ἔχει διόλου πνεῦμα! (ψεῦμα)

— Μὲ κακοφαίνεται (ψεῦμα)... Σὲ βεβαίω, ὅτι ἂν τὸ ἐγνώριζα δὲν θὰ τὸ ἔγραφον (ψεῦμα).

Ἐν Σμύρῃ.

* * Κ.

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Z'

Τῆς ΚΥΡΙΑ Χ'—Εἰς ΒΕΛΑΓΙΟΝ. (Παρὰ τὴν λίμνην τοῦ Κόμου).

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 5 Ἰουλίου 1879.

Εἶχες δὲν εἶχες λοιπὸν, ἔφυγες ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν, καὶ προχωρεῖς, ὡς μοὶ γράφεις, πρὸς βορρᾶν ἄγνωστis δὲ καὶ σὺ ἀκόμη ποῦ θὰ σταματήσης, ἀπαράλλακτα ὡς τὰ ἐκδημητικά ἐκεῖνα πτηνά, τὰ ὁποία διώκουσιν ἐναλλάξ τὸ θέρος καὶ ὁ χειμῶν πρὸς κλίματα εὐκραστέτερα. Σὲ κατέλαβε καὶ πάλιν, βλέπω, ἡ κινητικὴ σου ἐκείνη μονομανία, διὰ τὴν ὁποίαν ὁ μὲν σοφὸς σου φίλος Ε. σὲ ὀνόμαζεν ἄλλοτε *perpetuum mobile*, ἡμεῖς δὲ οἱ ἄλλοι, οἱ μὴ σοφοί, σ' ἐλέγομεν ἀεικίνητον, καὶ σ' ἐσυμβουλεύομεν, ἐνθυμεῖσαι, ἀστεειεύομενοι, νὰ ζητήσης *brevet d'invention* ἀπὸ τὴν κυβερνήσιν, πρὶν ἢ σὲ προλάβῃ ὁ ἀτυχὴς ἐκεῖνος νέος Κ., οὐτινος ἡ μεγαλοφυῆς ἐφευρέσεις ἐπέπρωτο τέλος νὰ ἐξατμισθῇ ἐντός... φρενοκομείου. Ἀλλὰ τὴν μονομανίαν σου αὐτὴν μᾶς τὴν ἐνδύεις τῶρα μὲ τὸ ὠραῖον πρόσχημα τῆς

ἐπιθυμίας δροσερωτέρας διαμονῆς. Ἐστὼ καὶ τοῦτο δὲν φιλονεικῶ μαζὺ σου διὰ τόσον μικρὸν πρᾶγμα. Εἶμαι ὅμως περιέργος νὰ ἰδῶ, ἂν ὁ λόγος οὗτος τῆς ἀδιακόπου σου κινήσεως δὲν θὰ σὲ ὠθήσῃ ἐπὶ τέλους μέχρι τῆς βορείου θαλάσσης. Πολὺ φοβοῦμαι μήπως λάθω καμμίαν ἡμέραν ἐπιστολὴν σου, ἥτις νὰ μοῦ ἀναγγέλλῃ, ὅτι ἐπεβιάσθης εἰς ἀτμοκίνητον ἐκπλέον εἰς τὸν βόρειον πόλον. Μὴ μειδιάς· σὲ βεβαιῶν ὅτι ἡ εἰδησεις δὲν θὰ μὲ ἐκπλήξῃ διόλου. Ὅπως δήποτε ἐγὼ διευθύνω τὸ γράμμα μου εἰς τὴν παλαιάν σου διαμονήν, καὶ εἶμαι ἥσυχος ὅτι κάπου θὰ σ' εὔρῃ.

Σοῦ εἶχα ὑποσχεθῆ εἰς μίαν τῶν τελευταίων μου ἐπιστολῶν νὰ ἀναγνώσω τὸ περὶ τῶν ὑδάτων τῆς πόλεώς μας βιβλίον τοῦ Κ. Κορδέλλα, καὶ νὰ σοῦ γράψω περὶ αὐτοῦ. Ὑπέθεσα τότε καὶ ὑποθέτω ἀκόμη ἐν τῷ ἐγωισμῶ μου, ὅτι θὰ σ' ἐνδιέφερε νὰ γνωρίζῃς, ἂν ὁ λάρυγξ τῆς φίλης σου εἶνε ὑγρὸς ἢ ξηρὸς, καὶ ἂν ὑπάρχει ἐλπίς νὰ ἐξασφαλισθῇ τοῦλάχιστον ἐν τῷ μέλλοντι τὸ *επιούσιον ὕδωρ* εἰς τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ σταματήσῃ ἐπὶ τέλους μίαν ἡμέραν καὶ τὸ πολυπλόνητον βῆμά σου. Τὸ ἀνέγνωσα λοιπὸν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, ἀλλὰ δὲν σοῦ γράφω περὶ αὐτοῦ καὶ προτιμῶ νὰ σοῦ τὸ στείλω ὑπὸ *ταιρίαν*, ὡς λέγει παρ' ἡμῶν ἡ ἐπίσημος τῶν γραφείων γλῶσσα. Δὲν σοῦ γράφω ἐν ἐκτάσει περὶ αὐτοῦ, καὶ ἀρκοῦμαι μόνον νὰ συστήσω εἰς τὴν προσοχὴν σου τὸ πολυτίμητόν του περιεχόμενον, καθότι ἀδύνατον μοῦ εἶνε δυστυχῶς νὰ συνοψίσω ἐντὸς ἐπιστολῆς τὰς πολυεδεῖς καὶ ποικίλας εἰδήσεις περὶ τῆς γεωλογικῆς καὶ ὑδρογραφικῆς καταστάσεως τῶν Ἀθηνῶν, ὅσας ἀληθῆς καὶ εἰλικρινῆς ἐπιστήμων ἐταμίευσεν ἐντὸς αὐτοῦ, διὰ πολλῶν κόπων καὶ μελέτης μακρᾶς. Σοῦ σημειῶ μόνον ἐν παρόδῳ, καὶ τοῦτο διὰ νὰ λάβῃς ἐγκαίρως τὰ μέτρα σου, πρὶν ἢ ἀποκατασταθῆς ὀριστικῶς ἐν Ἀθήναις, ὅτι κατὰ τὸν Κύριον Κορδέλλαν ἀπαιτεῖται δαπάνη *τριῶν* περίπου *εκατομμυρίων* δραχμῶν ἵνα διοχετευθῶσιν εἰς τὰς Ἀθήνας τὰ ἀναγκαῖα εἰς τοὺς κατοίκους τῆς ὕδατα. Σημειῶσαι δὲ καὶ τοῦτο, ὅπερ δὲν περιλαμβάνεται μὲν εἰς τὸ βιβλίον τοῦ Κ. Κορδέλλα, εἶνε ὅμως οὐχ ἥττον ἀληθές, διότι περιλαμβάνεται εἰς τὰ λογιστικά βιβλία τοῦ δήμου Ἀθηναίων· ὅτι δηλαδὴ ὁ ἀρχοντικὸς οὗτος δῆμος,—ὅστις κατὰ τοῦτο ὀμοιάζει τοὺς ἀρχοντας, ὅτι τὰ χρέη του εἶνε ἐξαπλάσια περίπου τῶν εἰσοδημάτων του—ἔχει ἤδη τριῶν περίπου *εκατομμυρίων* χρέη, καὶ ὅτι ἀπέναντι αὐτῶν πληρώνει κατ' ἔτος εἰς τοὺς δανειστάς του τόκον... ἐν σχεδὸν τοῖς ἑκατόν. Ὑποθέτετε σὺ, ὅτι εἶνε εὐκόλον εἰς τοιοῦτον ὀφειλέτην νὰ εὔρῃ καὶ νέον δάνειον; Ἐγὼ δυσκολεύομαι νὰ τὸ ἐλπίσω, καὶ διὰ τοῦτο ἐφρόντισα ἤδη ἐγκαίρως νὰ ἀνοίξω φρέαρ ἐντὸς τῆς οἰκίας